

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— ΓΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΟΠΡΑΓΜΑΤΑ

Φτάνει κάποτε μιά μικρή παρούλα γιά ν' αναποδογυρίση ένα κάρο.

(Ιταλική)

Τά μικρόλογα πληρόνουντα σιγνά πολύ άκριβά.

Μπέν Τζόνσον

"Οποιος προσέχει τὰ μικροπράγματα, δέν μπορεί νά καταφέρει τὰ μεγάλα.

Πλούταρχος

'Απόλαυσε τὰ λίγα πούχεις μέσ' στό χέρι σου κ' άφησε τούς τρειλούς νά κυνηγάνε τὰ πολλά.

(Ισπανική)

"Οποιος τὰ λίγα περιφρονεί, χάνεται λίγο—λίγο.

(Αγγλική)

— ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

"Οποιος ζεί μ' έλλειδες, γρήγορα πεθαίνει.

Φραγκλίνος

"Οποιος ζεί μέ τὰ ποικίλια, μέσ' στή φάρα θά πεθάνη.

(Αγγλική)

Κάλλιο νά ζήσ' σέ φτωχική καλύβα, παρά σέ χρυσό φρέτρο.

(Γερμανική)

Μέ τὸ νά ζούμε, κηδεύουμε τὸ Χάρο.

(Ολλανδική)

Είν' ανάξιος νά ζή όποιος ζεί μόνο γιά τόν έαυτό του.

(Αγγλική)

Ζεί πὸ πολύ από τούς άλλους, όποιος κοιμάται λίγες ώρες.

(Αμερικανική)

"Αν δέν ζήσης, δέν γρονάζ.

(Λατινική)

"Οποιος ζεί μέ τίς κατεργαριές, δέν πεθαίνει τίμα.

(Ισπανική)

"Οποιος στά έβουσα δέν νοιώθει τίποτε, στά τραντά δέν θά ξέρη τίποτε, στά σαράντα δέν θάξη τίποτε καί στά γερόματα στην ψάθα θά πεθάνη.

(Ισπανική)

"Οποιος δέν όρίζει τὰ αισθήματά του, δέν ξέρει νά ζήση.

(Λατινική)

γερασμένη καί φοιχτά βαμμένη φρόνια. Στά δάχτυλά της θά λαμποκοπούν φεύκια δαχτυλίδια κ' ή γλώσσα της θά σπάξη της όχηάς τὸ φρασιόμα, σκετασμένο μέ πέχνη από στρώμα άπαλό ζάχαρης φιλοτιμιμένης. Θά σου μιλήση γιά τήν όμορφιά σου, γιά τή χάρι σου, γιά μωζού καί γιά... φαί. Γιά φαί, 'Ανέττα, γιατί έννοιωσε, ή καρδιάξα, πὸς πεινάς από καρδιά...

Θά τήν πάρης από κοντά, ξαλογομένη άπ' τήν πείνα, καί θά σέ πάη στην πολυτελή, μιά βρώμικη καί σάπια λινοφοιλή της. Θά σου σιπήσει έκει άστρομαλλήδες κυρίουσ καθώς πρόπεσε, μέ καδένες καί χρυσά ρολόγια καί μέ κτηνοόδη κωμάματα. Παράς άφθονος, φραγιά έλεεκτά, λούσα χωρίς δρια... μιά καί βούρκος χωρίς δρια, 'Ανέττα...

Κι' όταν χοιτάσης τήν άδεια σου κοιλιά, κ' όταν πάρουν τὰ κλάματα τὸ πεινασμένο σου μπειπέ, νά σπαράζονε τήν πονεμένη μητρική καρδιά σου, τότε θά σέ πλημμυρίση ή φοιχτή άηδία της κωνοφρίας σου κατάντιας. Θά κρηψή τὰ μούτρα σου από ντροπή. Θά θηλήσης νά ξεφύγης καί θά κατέβης τρέχοντας στό δρόμο. Μά κεί θά σέ τυλίξη ή παγομένη καταγιά καί θά σέ πνίξη ή άπέραντη έρημιά σου. Θά κλονιστής, θά κάτσης λίγο σκετακτική, καί ή θά πέσης στό ποτάμι νά πνιγής, άηδισαμένη κ' άπελπιραμένη, ή θά ξανακούσης ξαφνικά, σάν μυστήριο άκατανόητο, τή φωνίτσα τὸυ μπειπέ σου νά σέ φωνάξη από μακριά... 'Από τήν κοίνα του...

Καί τότε θά μοιγυρίσης σάν θηρό πλληγομένο, θά σκίψης πάλι τὸ κεφάλι καί θά... ξανακένθης, σάν νά σέ σέρνη τὸ Μοιραίο σου, τή σάπια της λινοφοιλής ένεινήσης...

Είσα χαμένη πειά, 'Ανέττα μου φτωχή. Σ' άφίνο στού Πανάγχαθου τή Θεία Πρόνοια καί στρέφο τή ματιά μου στην 'Υδόννη...

Μά... βλέπω, κυρίες μου καί δεσποινίδες μου, πὸς χαμνουρίστες μέ άνία... Σας κούρασα; Νιστάζετε; Καλά!...

Θά σου μιλήσω άλλος γιά τήν 'Υδόννη...

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΑΣΤΕΙΑ

'Η ψυχραιμία τών 'Αγγλων καί 'Αμερικανών ρητέρων. 'Αρκεί νά μὴν τούς μπή κανείς στή μύτη. 'Ο Πάλλμερ καί τὰ κεριά. Τὸ χιούμωρ τὸυ λόρδου Κούρτνεϋ. 'Η ιστορία τῆς κάλτσας, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Οί 'Αγγλοι καί οί 'Αμερικανοί ρήτορες είνε παροιαμώδεις γιά τήν ψυχραιμία πὸυ διατηροῦν όταν μιλοῦν. 'Ολα πηγαίνουν καλά κατὰ τὰς άγορεύσεις των ὡς τή στιγμή πὸυ θά τοῖς περιόξη κάποιος άπ' τὸ άκορατήριο. Τότε πληρόνουν τὸν ένοχλητικό αντίπαλο μέ τόκο καί έπιτόκιο, 'Οχι όμως μέ βροσιές. Μέ χιούμωρ. Μέ πνεῦμα.

Κάποτε, λόγω χάριμ, ὁ 'Αγγλος βουλευτής Πάλλμερ, παρουσιάστρε, κατὰ τή διάρκεια μιάς προεκλογικῆς του περιόδους, σ' ένα κέντρον γιά νά μιλήση. 'Επειδή όμως έστρεξε νάνα καί ιδιοκλήτης έργοστασίου κηρίαν, οί αντίπαλοί του, μέ σκοπό νά τὸν γελοιοποιήσουν, τὸν υποδέχτησαν φρονάζοντας:

—Κερί!... Κερί!...

'Ο ρήτωρ, χωρίς νά τὰ χάση, περιέμενε λιγάκι ν' αποκατασταθῆ ή ήσυχία καί κατόταν είνε:

—Μονάχα επειδή μπορώ νά βάλω μέ τή λογική μου μέσα στα μυαλά σας τόσο φῶς, ὡς βάζουν μέσα στα στήνα σας τὰ κεριά μου, μονάχα γι' αὐτὸ ή έπιτυχία μου κατὰ τὰς έκλογῆς πρέπει νά θεωρηθῆ έξαστραλισμένη.

'Υστερα άπ' αὐτὰ τὰ λόγια, τὸ άκορατήριο του ξεέπασε σέ χειροκροτήματα καί ένεισηφιμίες. Πράγματι δὲ ὁ Πάλλμερ ήθε προῦτος στίς έκλογές.

***

'Ο λόρδος Κούρτνεϋ πάλι σ' έναν προεκλογικό λόγο του υποστήριξε κάποτε πὸς έπρεπε νά καταργηθῆ ὁ νόμος πὸυ απαγόρευε σ' έναν χῆρο νά παντρεύεται τή γυναικαδέλφη του.

Κάποιος τότε άπ' τὸ πλήθος τὸν έρώτησε:

—'Αν πεθάνει έσένα ή γυναίκα σου, θά πάρης τήν άδελφή της;

—Πρὶν σου άπαντήσω, είνε ὁ λόρδος Κούρτνεϋ, έπίτρεπέ μου νά σέ ρωτήσω άν είσα παντρευμένος.

—Ναί, άπάντησε ὁ άλλος.

—'Η κυρία σου είνε έδώ;

—'Οχι.

—'Η δική μου όμως είν' έδώ. 'Επομένως δέν μπορεῖ νά έξασκολουθῆ ή σιζήτησι.

Τὸ άκορατήριο ξεέπασε σέ γέλια καί χειροκροτήματα, γιατί, ὡς ξέρετε, οί άγαθοί 'Εγγλέζοι φοροῦν γιά χιούμωρ.

***

Ξέρετε άραγε πότε πρωτοφρέσαν οί άνδρες κάλτσες;

'Ασφαλείς πληροφορίες δέν υπάρχουν σχετικώς.

Πάντως ή ιστορία άναφέρει, ὅτι πρὸ τῆς Ρωμιαῆς δέσπονης μεταχειριστήσαν κάλτσες καί μάλλιστα κάλτσες άρετά πρωτότυπες.

Τύλμαν δηλαδή τὰ γυνά ὡς τότε πόδια τους μέ λεπτῆς ταινίεσ, ὡς άπάνω—κάτω κάνουν σήμερα οί φραντάροι μέ τίς γκέτες. 'Υστερα από πολλούς αιώνας καί, γιά νά μιλήσουμε ιστορικώτερα, κατὰ τὸ 1560 κάποιος Ρίντερ συνέλαβε τήν ιδέα νά κατασκευάση κάλτσες γιά τούς άνδρες... συμμοιούντας τὸ πανταλόνι ὡς τὸ γόνατο.

'Η ιδέα του ήταν καλή, γιατί συνέτεινε στην κόμμευση τών κυρίων καί στην εύκολία τὸυ ντυσίματος κ' έτσι διαδόθησε μέ καταπληκτική ταχύτητα.

Πρῶτος κατόπιν πὸυ φρόσε πολυτελέστατες μεταξωτῆς κάλτσες, ήταν ὁ 'Ερφώος ὁ Β' τήν ήμέρα τών γάμων της άδελφῆς του Μαργαρίτας μέ τόν δούκα της Σαβοτίας.

'Αργότερα κατὰ τὸ 1609 κάποιος 'Αγγλος, ὀνομαζόμενος Λή, έπενθεσε μιά καλτσοπλεκτική μηχανή, ίδριόντας καί τὸ πρῶτο καί μοναδικό γιά τήν εποχή εκείνη έργοστάσιο καλτσῶν στή Ρουένη.

'Η έπιχείρησι έθριάμβευσε καί πρὸ πάντων μετὰ τὸν θάνατο τὸυ Λή, όταν οί έργατες του, 'Αγγλοι τήν καταγογή, πήγαν από Λονδίνο καί συνέλασαν τή δουλειά, έχοντας τήν άπεριόριστη υποστήριξη της 'Αγγλικῆς κυβερνήσεως, πούχε κατανοήσει τὸ λαμπρότατο μέλλον της βιομηχανίας αὐτῆς. Καί πραγματικά, ὡς άποδεικνύεται έν τὸν ύστερον, ή βιομηχανία τών καλτσῶν έπροόδεψε τεραστίως.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

'Η μεγάλη Γαλλοεβραία τραγοδός Ραχήλ, άπαγγέλλουσα μπροστά στους καλεσμένους της.

('Εργον τὸυ Ζ. Σίρερ).

